

David: Naar jeg med det ærede Things Til-
læggelse gjentagende kommer med denne Forespørg-
sel, saa er det i Forventning af, at jeg derved kan
bevirke en Forandring i de bestaaende Forhold
imellem Skovskyldehartkorn og Alger- og Eng-
hartkorn. Jeg vil tillade mig med saa Ord
at gaae tilbage til Sagen, saaledes som den
stod forrige Gang, Rigsdagen var samlet, og
vil kun tilføie, at jeg siden den Tid har, om
muligt, vundet en stærkere Overbeviisning om,
at en paatrængende Nødvendighed er tilstede,
for væsentlig i communal Henseende at til-
veiebringe en Reform i dette Forhold. Jeg
skal nu, som sagt, tillade mig at tilbagefalde
i Thingets Grindring, hvorledes Sagen stod
forrige Gang, vi vare samlede. Jeg lod da
nogle Dplysninger trykke og omdele her i
Thinget, som gave en historisk Beretning om
Sagen, og jeg skal nu, med den ærede For-
mands Tillæggelse, blot tillade mig at oplæse
Conclulsionen deraf. Det vil af den sees, at
Skov, der i 1688 gav Olden, har Skovskylde-
hartkorn, ansat efter Oldentaxationen, men
intet Hartkorn for Grunden eller Grundens
Udbytte; at Skov, der i 1688 ikke gav Olden,
er slet ikke skyldsat; at Skov, der ved Ud-
skiftningen er indtagen fra Overdrev, Føgang
etc., er slet ikke skyldsat, at Skov, der ved
Udskiftningen er indtaget fra Enemærker (nedlagte
Gaarde og deslige), er skyldsat for Alger- og
Eng- og Hartkorn, der nu er converteret til det
dobbelte Quantum Skovskylde- hartkorn, og
endelig, at Skov, der først efter 1844 er
anerkjendt som Fredskov, har og beholder
Alger- og Eng- og Hartkorn. Jeg oplyste
af locale Forhold og Omstændigheder, hvor-
ledes Tilstanden var, og hentede disse Exempler
fra de nordsjællandske Skove. Disse Exempler
bleve imidlertid opfattede, som om de vare ene-
staaende, naagtet denne Misforstaaelse paa en
Maade blev berigtiget, idet jeg paaviste, at det
ikke var Tilfældet; jeg havde imidlertid kun
nævnt et enkelt Amt, nemlig Frederiksborg,

hvor Statskoven i det Hele taget befinde
sig i største Mængde, og kunde ikke da
saa bevise, at Forholdene vare af den
Natur, som jeg paapegede, over hele Landet.
Jeg har derefter, for at skaffe dette Be-
viis tilveie, ladet ubearbejdede Tabeller over
Areal og Hartkornet for Alger og Eng og for
Fredskove i hele Kongeriget, og jeg har med
den høitærede Formands Tillæggelse ladet disse
omdele her i Thinget. Jeg troer saaledes, at
der fra min Side er gjort, hvad der kunde
gjøres, for at tilveiebringe fornødne Dplys-
ninger i denne Sag, og jeg gjentager, at det
efter min Overbeviisning har en overordentlig
stor Betydning navnlig i communal Henseende.
Det maa nemlig være klart for Enhver, at,
naar der saagodt som ingen Grundvold er,
hvorefter man kan ligne communale Skatter,
idet Ciere af Grundstykker, der have en stor
Værdi, naar Skovene ere gode, ikke komme til
at tage Deel i de communale Afgifter, saa
kan man med Rette sige, at der er en paa-
trængende Nødvendighed til at ordne dette
Forhold. Det maa derfor være indlysende
for Enhver, at her er en Sag, der fortjener
Opmærksomhed. Det vil jo dog være klart,
at der endnu bestandigt viser sig flere og flere
Tilfælde, hvor ikke en enkelt, men jeg kan uden
Overdrivelse sige, tusende Skatteydere trykkes
ved at maatte bære Byrden for en anden
Grundstøder, der sidder roligt hen med sin Eiend-
dom uden at tage Deel i de Byrder, hvori han
efter Værdien af den Grundstøder, han be-
sidder, burde deeltage. — Jeg skal ikke vidt-
løstiggjøre Sagen, da jeg troer at have skaffet
saa meget Materiale tilveie, at den i sin Heel-
hed maa staae klar for det ærede Thing, men
tør nu trostigt henvende mig til den ærede
Minister i det Haab, at Regjeringen vil
drage Omsorg for, at denne saa vigtige Sag
undersøges, og at de nødvendige Midler staffles
tilveie, for at vi i Fremtiden kunne vente at
see den ordnet.